

Lovforslag nr. L 52. Fremsat den 9. november 2005 af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forsikringsformidling

(Forsikringsmæglervirksomheders oplysningspligter og forbud mod at forsikringsmæglervirksomheder modtager provision fra forsikringsselskaber)

§ 1

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 767 af 5. august 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 13, stk. 1, ændres »Senest samtidig med at« til: »Inden«.

2. I § 13 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Inden en konkret forsikringsaftale indgås, skal forsikringsmæglervirksomheden som et minimum skriftligt formulere kundens krav og behov, navnlig på basis af kundens egne oplysninger. Forsikringsmæglervirksomheden skal ligeledes skriftligt begrunde den rådgivning, kunden får vedrørende en bestemt forsikringsløsning. Denne rådgivning afpasses efter kompleksiteten af den forsikringsløsning, der forelægges.«

3. § 14 affattes således:

»§ 14. Inden en konkret forsikringsaftale indgås, skal forsikringsmæglervirksomheden indgå en skriftlig samarbejdsaftale med kunden med angivelse af, hvilke ydelser forsikringsmæglervirksomheden skal levere. I samarbejdsaftalen skal de to parter aftale størrelsen af det beløb, som kunden eller ejere af en forsikringsordning hos kunden skal betale forsikringsmæglervirksomheden for etablering af en forsikringsordning eller en rammeaftale og for eventuelle øvrige ydelser i det første år af forsikringens løbetid.

Stk. 2. Forsikringsmæglervirksomheden skal skriftligt en gang årligt meddele kunden

- 1) størrelsen af de samlede omkostninger, der har været forbundet med at anvende forsikringsmæglervirksomheden i det pågældende år, samt
- 2) størrelsen af ethvert vederlag, som forsikringsmæglervirksomheden har modtaget fra tredjemand i forbindelse med kundeforholdet.«

4. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Når en forsikringsmæglervirksomhed indhenter tilbud på forsikringsaftaler for kunden hos et eller flere forsikringsselskaber, skal forsikringsmæglervirksomheden samtidig give de informationer til forsikringsselskabet, der er nødvendige for, at forsikringsselskabet kan fastsætte prisen på forsikringen.

Stk. 2. En forsikringsmæglervirksomhed må ikke modtage provision eller andet vederlag fra forsikringsselskabet i tilknytning til det konkrete kundeforhold.

Stk. 3. Et forsikringsselskab kan dog på kundens vegne varetage formidlingen af de i § 14, stk. 1, nævnte beløb til forsikringsmæglervirksomheden. Kunden og forsikringsselskabet kan endvidere indgå aftale om finansiering af kundens betaling til forsikringsmæglervirksomheden.

Stk. 4. Uanset stk. 2 må en forsikringsmæglervirksomhed modtage provision fra et forsikringsselskab, der ikke har hjemsted eller er etableret ved en filial her i landet. Forsikringsmæglervirksomheden er dog forpligtet til at videre-sendende en modtagen provision til kunden.

§ 14 b. Finanstilsynet kan fastsætte regler om de procedurer, som forsikringsmæglervirksomheden skal iagttage, når en kundes forsikringsordninger sendes i udbud hos et eller flere forsikringsselskaber.«

5. I § 15, stk. 1, 1. pkt., ændres »senest samtidig med at« til: »inden«.

6. I § 16 ændres »§§ 13-15« to steder til: »§§ 13, 14 og 15«.

7. I § 43, stk. 1, udgår: »eller som grænseoverskridende virksomhed«.

8. I § 49 a, stk. 2, nr. 2, ændres »§§ 13-15, 33, 34 og 40« til: »§§ 13 og 14, § 14 a, stk. 2 og stk. 4, 2. pkt., §§ 15, 33, 34 og 40«.

9. I § 54, stk. 1, 1. pkt., ændres »§§ 13-15, 17 og 18,« til: »§§ 13 og 14, § 14 a, stk. 2 og stk. 4, 2. pkt., §§ 15, 17 og 18,«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2006, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Informationspligten efter § 14, stk. 2, som affattet i denne lovs § 1, nr. 3, træder i kraft den 1. juli 2007.

§ 3

Stk. 1. Modtager en forsikringsmæglervirksomhed provision eller andet vederlag i tilknytning til det konkrete kundeforhold i henhold til aftale indgået inden den 1. juli 2006 med et forsikringsselskab, finder § 14 a, stk. 2, som affattet i denne lovs § 1, nr. 4, anvendelse fra den 1. juli 2011.

Stk. 2. Ændres en aftale, der er omfattet af stk. 1, finder § 14 a, stk. 2, som affattet i denne lovs § 1, nr. 4, anvendelse på den ændrede aftale.

Stk. 3. Forsikringsselskaberne skal senest den 1. august 2006 underrette Finanstilsynet om, hvorvidt de har aftaler med forsikringsmæglervirksomheder om betaling af provision eller andet vederlag omfattet af stk. 1. Såfremt et forsikringsselskab har sådanne aftaler, skal forsikringsselskabet en gang årligt indberette antallet heraf, samt angive med hvilke forsikringsmæglervirksomheder aftalerne er indgået. Indberetningen skal foretages pr. den 1. juli, første gang pr. den 1. juli 2006. Indberetningen skal være modtaget i Finanstilsynet senest den 1. august. Indberetningerne offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 4. Forsikringsmæglervirksomheden skal skriftligt oplyse kunden om aftaler, der er omfattet af stk. 1, og som er relevant for det konkrete kundeforhold. Dette gælder både ved etablering af nye samarbejdsaftaler og ved ændringer af eksisterende samarbejdsaftaler.

Stk. 5. Overtrædelse af stk. 3 og 4 straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

I en langvarig offentlig debat om forsikringsmæglerens uvildighed, når der formidles pensionsordninger til kunder, er der rejst kritik af forsikringsmæglerens aflønningsform. Kritikken består overordnet af fire punkter:

Der er ikke fuld gennemsigtighed omkring aflønningsformen mellem forsikringsmægler og forsikringsselskab. Det medfører, at kunden ikke er tilstrækkeligt informeret om, at forsikringsmægleren modtager provision, og at provisionen stammer fra en del af kundens præmieindbetaling.

Forsikringsmæglerne placerer forsikringsaftalerne hos de forsikringsselskaber, der tilbyder høje etableringsprovisioner til forsikringsmæglerne.

Forsikringsselskaberne kritiserer forsikringsmæglerens håndtering af kundens ønske om at indbyde flere forsikringsselskaber til at give tilbud på en forsikringsløsning ved at sende kundens forsikringsbehov i udbud.

De høje etableringsprovisioner giver forsikringsmæglerne et incitament til at anbefale hyppigt skift mellem forsikringsselskaber.

På baggrund af denne kritik afgav Finanstilsynet den 7. marts 2005 en redegørelse til økonomi- og erhvervsministeren om aflønning af forsikringsmæglerne. Redegørelsen er offentliggjort på Finanstilsynets hjemmeside, www.finanstilsynet.dk.

Redegørelsen indeholder en gennemgang af de lovæssige rammer og af forsikringsmæglerens aktiviteter og aflønning. Til brug for redegørelsen var indhentet oplysninger fra forsikringsmæglerbranchen, Dansk Industri, Forsikring & Pension samt syv livs- og pensionsforsikringsselskaber.

I arbejdet med udarbejdelsen af dette lovforslag om ændring af forsikringsformidlingsloven har det vist sig hensigtsmæssigt, at reglerne om forsikringsmæg-

leres aflønning gælder ved formidling af såvel livsforsikringer som skadesforsikringer.

2. Indhold

2.1. Forsikringsmæglervirksomheders aflønning

Efter gældende lov skal en forsikringsmæglervirksomhed skriftligt oplyse kunden om, at der modtages provision fra et forsikringsselskab, og at kunden på anmodning kan få oplyst provisionens størrelse. Forsikringsmæglervirksomheden skal indgå en samarbejdsaftale med kunden, der angiver, hvilke ydelser forsikringsmægleren skal levere. Samarbejdsaftalen skal også indeholde oplysning om, hvilken honorering forsikringsmægleren modtager.

For at imødekomme den rejste kritik af forsikringsmæglerens uvildighed foreslås reglerne om forsikringsmæglerens aflønning ændret, så der ikke opstår tvivl om, at forsikringsmægleren er kundens repræsentant og at mægleren ikke lader sig lede af egne interesser.

Det foreslås, at kunden og forsikringsmægleren skal aftale kundens betaling for forsikringsmæglerens ydelser, og at forsikringsmæglerens vederlag betales af kunden. Det vil efter forslaget være muligt for kunden at aftale med forsikringsselskabet, at forsikringsmæglerens vederlag ved etablering af forsikringsaftalen kan finansieres af forsikringsselskabet.

Som udgangspunkt foreslås et forbud mod, at forsikringsmægleren modtager provision eller andet vederlag fra forsikringsselskaberne. Udenlandske forsikringsselskaber indregner kutymemæssigt forsikringsmæglerens provision i forsikringspræmien. I situationer, hvor en kunde vælger at placere sin forsikring i et udenlandsk forsikringsselskab, der ikke er etableret her i landet, foreslås derfor en undtagelse fra provisionsforbuddet, således at kundens forsikringsmægler i disse tilfælde kan modtage provision fra det udenlandske forsikringsselskab. Lovforslaget indeholder dog en pligt til, at forsikringsmæglerne skal videre-sende provisionen til kunden.

2.2. Overgangsordning

Det er almindeligt, at forsikringsselskaber og forsikringsmæglere har indgået en kontrakt, der beskriver hvilke rettigheder og pligter, der skal gælde i forholdet mellem parterne, herunder opgavefordelingen mellem parterne, forsikringsmæglerens aflønning og om parternes adgang til at opsige aftalen. Der er almindeligvis i disse kontrakter aftalt et opsigelsesvarsel på 3 måneder til den 1. i en måned. Nogle forsikringsselskaber opsiger sædvanemæssigt disse kontrakter hvert år med henblik på genforhandling af blandt andet forsikringsmæglerens aflønning. Den nye aftale mellem parterne skal i sådanne tilfælde opfylde de nye regler om aflønning. I de tilfælde, hvor en eksisterende aftale ikke opsiges eller genforhandles foreslås en overgangsbestemmelse, der giver parterne en frist på 5 år til at indrette sig på det nye regelsæt.

Overgangsordningen betyder, at aftaler mellem forsikringsselskaber og forsikringsmæglervirksomheder om provision eller andet vederlag fortsat kan anvendes indtil 1. juli 2011, medmindre aftalerne ændres. Ændrede aftaler må ikke indeholde bestemmelser om, at forsikringsselskabet aflønner forsikringsmæglervirksomheden med provision eller andet vederlag.

Forsikringsselskaberne skal årligt indberette antallet af aftaler omfattet af overgangsordningen, samt angive hvilke forsikringsmæglervirksomheder aftalerne er indgået med. Indberetningerne offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside.

Forsikringsmæglervirksomhederne skal - i det omfang det er relevant for det konkrete kundeforhold - skriftligt oplyse sine kunder om aftaler, der er omfattet af den 5-årige overgangsperiode.

2.3. Oplysningspligter

For at skabe åbenhed om forsikringsmæglerens aflønning foreslås det, at forsikringsmægleren skal meddele kunden størrelsen af omkostningerne ved forsikringsordningens etablering og prisen for eventuelle øvrige ydelser i det første år af forsikringens løbetid.

Det foreslås samtidig, at forsikringsmægleren en gang årligt oplyser kunden om, dels hvad det har kostet at benytte forsikringsmæglerens bistand, og dels om størrelsen af eventuelle vederlag, som forsikringsmægleren har modtaget fra tredjemand i forbindelse med kundeforholdet. Herved sikres gennemsigtighed om forsikringsmæglerens andre indtægter, og kunden kan lade disse oplysninger indgå i sine overvejelser om forsikringsmæglerens vederlag.

2.4. Udbud

I den offentlige debat er der rejst kritik af det materiale, forsikringsmægleren udarbejder om en kundes forsikringsbehov, når forsikringsmægleren via en udbudsrunde indhenter tilbud fra flere forsikringsselskaber på en løsning af kundens forsikringsbehov. Det er anført, at forsikringsmægleren ved sin gennemgang af de indhentede forsikringstilbud ikke giver kunden et relevant grundlag for sammenligning af de indkomne tilbud eller mulighed for at sammenholde disse tilbud med kundens eventuelle eksisterende forsikring.

Det foreslås, at Finanstilsynet får hjemmel til at udstede regler om, hvordan et udbud skal gennemføres, således at kundens interesser varetages bedst muligt. Hjemlen vil kun blive benyttet, såfremt markedets parter ikke i fællesskab fastsætter retningslinjer herom.

Det skal tilstræbes, at forholdene omkring udbudet sikrer gennemsigtighed, således at der skabes tillid til, at udbudsrunder foregår redeligt og loyalt for alle involverede parter.

Etiske regler og retningslinjer for hvordan et udbud bør gennemføres, kan med fordel udarbejdes i et samarbejde mellem forsikringsbranchen, forsikringsmæglerens organisationer og de interesseorganisationer, der repræsenterer kundernes interesser. På denne måde sikres den nødvendige forståelse for og efterlevelse af reglerne.

2.5. Grænseoverskridende tjenesteydere

Efter de nugældende regler har forsikringsformidlerne fra andre EU- og EØS-lande adgang til at udøve forsikringsformidling her i landet på grundlag af en hjemlandsregistrering og forudgående underretning af Finanstilsynet.

Forsikringsformidlingsdirektivet giver imidlertid det enkelte medlemsland mulighed for at tillade grænseoverskridende virksomhed uden forudgående anmeldelse herom.

Der er ikke behov for underretning om en forsikringsformidlers tjenesteydelsesvirksomhed, idet tilsynet med forsikringsformidleren udøves af tilsynsmyndigheden i formidlerens hjemland.

På den baggrund foreslås, at adgangsbetingelserne lempes således, at tjenesteydere fra andre medlemslande, der tilbyder forsikringsformidling kan påbegynde tjenesteydelsesvirksomhed i Danmark, uden at tilsynsmyndigheden i forsikringsformidlerens hjemland har anmeldt dette til Finanstilsynet.

2.6. Andet

Bestemmelserne i forslaget § 1, nr. 1-5, til §§ 13 og 14, § 14 a, stk. 1 og 2, og § 15, stk. 1, er, som den øvrige lov om forsikringsformidling, offentligretlige regler, som indeholder en udmøntning af samfundets krav til, hvordan forsikringsmæglervirksomheder skal udøve deres aktiviteter. Opfylder forsikringsmæglervirksomheden ikke disse krav, er det sanktioneret med bødestraf, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Derimod vil manglende overholdelse af bestemmelserne ikke i sig selv have civilretlige konsekvenser for parternes indbyrdes forhold. Det betyder f.eks. at en samarbejdsaftale som indgås mellem en mægler og en kunde ikke kan ophæves, alene fordi samarbejdsaftalen f.eks. ikke indeholder faste beløbsangivelser for forsikringsmæglerens aflønning. Spørgsmålet om en eventuel ophævelse af aftalen vil henhøre under domstolene.

3. Arbejdsgruppe om etableringsomkostninger

Åbenhed og gennemsigtighed om forsikringsmæglerens honorarer har affødt et krav i den offentlige debat om, at forsikringsselskaberne, på tilsvarende måde som pengeinstitutterne, skal oplyse om de omkostninger og gebyrer m.m. selskaberne pålægger deres kunder. Dermed vil der skabes fuld åbenhed omkring selskabernes omkostninger.

Der vil derfor blive nedsat en arbejdsgruppe i Finansstilsynet med deltagelse af Forsikring & Pension, forsikringsmæglerens brancheorganisationer og kunde-repræsentanter.

Arbejdsgruppen får til opgave at se på kundernes omkostninger i forbindelse med etablering af en forsikringsaftale, herunder de omkostninger kunden betaler for salgspersonalets aflønning. Arbejdsgruppen skal vurdere, om der skal stilles forslag til regler, som kan forbedre åbenheden og gennemsigtigheden omkring etableringsomkostningerne.

Gruppens arbejde skal være afsluttet den 1. juli 2006 med forslag til eventuelle lovændringer eller bekendtgørelsesændringer.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

Lovforslaget forventes ikke at medføre at medføre nævneværdige økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget medfører en mindre administrativ byrde for forsikringsselskaberne. Forsikringsselskaber,

der inden 1. juli 2006 har indgået aftaler med forsikringsmæglervirksomheder om provision og andet vederlag i forbindelse med forsikringsformidlingen, skal i en 5-årig overgangsperiode indberette hvilke forsikringsmæglervirksomheder, de har aftaler med.

Lovforslaget indebærer økonomiske konsekvenser for forsikringsmæglererhvervet, der forventes at blive påvirket af forbuddet mod provision. Det kan ikke udelukkes, at en række eksisterende forsikringsmæglervirksomheder vil få vanskeligt ved at indrette deres virksomhed herpå.

Lovforslaget medfører både økonomiske og administrative konsekvenser for forsikringsmæglerbranchen, idet kravene til indholdet af forsikringsmæglerens samarbejdsaftale med kunden øges, og der stilles krav om, at forsikringsmæglerne årligt skal udsende information til sine kunder.

Forslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering, der vurderer, at forslaget indeholder administrative konsekvenser for erhvervslivet i et omfang, der nødvendiggør en undersøgelse i et virksomhedspanel. Ifølge undersøgelsen skønnes det, at lovforslagets bestemmelser om yderligere krav til indholdet af forsikringsmæglerens samarbejdsaftale med kunden og den årlige informationspligt over for kunden på samfundsniveau udgør ca. 4,8 mio. kr. i omstillingsomkostninger og 12,7 mio. kr./år i løbende omkostninger.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke konsekvenser for miljøet.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for borgerne.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Forsikringsmæglerens aflønning er ikke reguleret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF om forsikringsformidling. Kommissionen har vist interesse for problemstillingen om forsikringsmæglerens aflønningsform, og den overvejer at drøfte problemstillingen med medlemslandene.

9. Høring

Lovforslaget har forud for fremsættelsen været i høring hos følgende myndigheder og organisationer: Advokatrådet, Amtsrådsforeningen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Ejen-

domsmæglerforening, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Datatilsynet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finansforbundet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen i Danmark, Forsikringsmæglerne Brancheforening, HTS Interesseorganisationen, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale Bankers Forening, Rigsombudsmanden i Grønland.

Vurdering af konsekvenser af forslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget vil have økonomiske konsekvenser for forsikringsmæglervirksomhederne. Nogle forsikringsmæglervirksomheder forventes at lukke, fordi de ikke kan klare sig økonomisk, når forbuddet mod provisioner gennemføres. Omstillingsomkostninger er vurderet til 4,8 mio. kr. og løbende omkostninger er vurderet til 12,7 mio. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget vil have administrative konsekvenser for forsikringsmæglervirksomhederne, idet de skal give yderligere oplysninger i samarbejdsaftaler om deres honorar samt sende en årlig information til kunden. Forslaget vil have mindre administrative konsekvenser for forsikringsselskaberne, idet de skal indberette med hvilke forsikringsmæglervirksomheder, de har indgået provisionsaftaler.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1**Til nr. 1 og 5*

Det foreslås at ændre formuleringen af § 13, stk. 1, og § 15, stk. 1, 1. pkt., således, at »senest samtidig med at« ændres til »inden«. Dermed får bestemmelserne samme formulering som de regler i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling, som bestemmelserne gennemfører.

Ændringen betyder, at en række informationer, som forsikringsmægleren skal give til kunden, nu skal foreligge på et tidligere tidspunkt.

Til nr. 2

Det foreslås, at indsætte et nyt stykke i den gældende lovs § 13. Dette nye *stk. 2* svarer stort set til det gældende § 14, stk. 1.

Efter den gældende lovs § 14, stk. 1, skal forsikringsmæglervirksomheden analysere kundens behov og begrunde sin rådgivning senest samtidig med, at en konkret forsikringsaftale indgås. Dette skal i henhold til direktivet ske, inden en konkret forsikringsaftale indgås. I praksis må det antages, at forsikringsmæglerens behovsanalyse m.v. er på plads, når forsikringsmæglervirksomheden indhenter tilbud, jf. forslaget § 1, nr. 4 om en ny § 14 a, stk. 1. I forslaget er der valgt samme formulering som i artikel 12, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling.

Det følger af *stk. 1* i den gældende lovs § 14, at forsikringsmæglervirksomheden som kundens uvildige rådgiver har en særlig pligt til at sikre, at den bedst mulige afdækning af kundens forsikringsbehov sker ud fra en grundig analyse af kundens forhold, og at den endelige anbefaling af forsikringsløsning begrundes og afpasses efter forsikringsløsningens kompleksitet. Der vil f.eks. kunne kræves en mere indgående rådgivning og begrundelse for anbefaling af en kompliceret livsforsikringsaftale end for valg af et standardiseret skadesforsikringsprodukt.

I forhold til den nugældende bestemmelse ændres formuleringen i *1. pkt.* således, at »senest samtidig med at« ændres til »inden«. Dermed får bestemmelsen samme formulering som de regler i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling, som bestemmelserne gennemfører.

Bestemmelsen medvirker til at sikre, at forsikringsmægleren ikke sætter egne interesser, herunder indtjening

forhold, frem for kundens interesser. Det harmonerer med lovens § 17 om, at forsikringsmæglervirksomheden alene repræsenterer kunden, og at der ikke må være tvivl om forsikringsmæglerens uafhængighed af forsikringsselskaberne.

Er kunden f.eks. en brancheforening, der ønsker etableret en rammeaftale for medlemsvirksomhederne, kan forsikringsmæglerens skriftlige behovsanalyse og efterfølgende rådgivning tage udgangspunkt i en overordnet analyse af medlemsvirksomhedernes generelle forsikringsbehov, som er oplyst af brancheforeningen. Forsikringsmæglerens pligt til skriftligt at udarbejde en analyse af den enkelte medlemsvirksomheds behov anses herved for opfyldt. Forsikringsmægleren skal dog stadig rådgive den enkelte medlemsvirksomhed om fordele og ulemper ved at tilslutte sig den etablerede brancheaftale.

Efter *2. pkt.* skal forsikringsmæglervirksomheden ligeledes inden en konkret forsikringsaftale indgås skriftligt begrunde den rådgivning, kunden får vedrørende en bestemt forsikringsløsning. Denne rådgivning skal efter *3. pkt.* afpasses efter kompleksiteten af den forsikringsløsning, der forelægges.

Til nr. 3

Den ændrede formulering af § 14 retter sig mod forholdet mellem forsikringsmæglervirksomheden og dennes kunder.

Ved begrebet »ejere af en forsikringsordning« forstås medarbejdere, der har en arbejdsgiveradministreret forsikringsordning; men det kan også være personer, som er omfattet af en pensionsordning etableret f.eks. i foreningsregi. Begrebet er i overensstemmelse med pensionsbeskatningslovens terminologi.

I loven anvendes udtrykket »forsikringsaftale« som en samlebetegnelse, der dækker over både livs- og skadesforsikringsaftaler.

Det lovfæstes, at parterne skal indgå en samarbejdsaftale, der fastsætter, hvilke opgaver forsikringsmægleren skal udføre for kunden. I samarbejdsaftalen skal parterne angive det beløb, som kunden skal betale for forsikringsmæglerens ydelser i forbindelse med forsikringsordningens etablering og øvrige ydelser i det første år af forsikringsforholdets løbetid samt for eventuel løbende servicering.

Det følger allerede af bekendtgørelsen om god forsikringsmægleretik, at der skal indgås en samarbejdsaftale, hvor det skal angives, hvilken type honorering forsikringsmægleren modtager. Det nye i lovforslaget er, at det tydeliggøres, at det nu er kunden, der betaler forsikringsmægleren, og at det skal fremgå som en del

af samarbejdsaftalen, hvad kunden skal betale for forsikringsmæglerens ydelser. Herved sikres, at den mæglerbetjente kunde er vidende om, at det er kunden selv, der som rekvirent skal betale for forsikringsmæglerens ydelser, og at det ikke er omkostningsfrit for kunden at anvende en forsikringsmægler.

Kravene til prisoplysninger svarer til principperne i Advokatrådets vejledende etiske retningslinjer, der foreskriver oplysningspligt om, hvad en bestemt rådgivningsydelse koster klienten. Disse regler er vedtaget bl.a. på baggrund af klienternes ønske om større gennemsigtighed om ydelse og pris.

I *stk. 1* foreslås, at der i den skriftlige aftale mellem forsikringsmægler og kunde særskilt skal angives, hvad forsikringsmæglerens ydelser koster kunden i forbindelse med etablering af forsikringsordningen.

Som eksempler på etableringsomkostninger kan nævnes betaling for den behovsanalyse og rapport, som forsikringsmægleren ifølge forslaget § 1, nr. 2, til § 13, stk. 2, skal udarbejde i det enkelte kundeforhold og som danner grundlag for forsikringsmæglerens rådgivning. Det kan ligeledes være udgifter til forsikringsmæglerens analyse af kundens eksisterende forsikringsordninger og for indhentning af tilbud fra nye forsikringsleverandører.

Ved at anvende begrebet »størrelsen af det beløb« i stk. 1, 2. pkt., fremhæves, at der skal gives så præcise beløbsangivelser som muligt. Det vil sige, at forsikringsmægleren ikke blot kan angive, at betalingen f.eks. udgør en vis procentdel af præmieindbetalingerne for etablering af forsikringsaftalen og forsikringsmæglerens ydelser til kunden i forsikringens første år.

§ 14 gælder også for rammeaftaler, der f.eks. kan forekomme ved pensionsordninger, der oftest bliver etableret ved, at arbejdsgiveren indgår en rammeaftale med et forsikringsselskab, og som i varierende omfang kan give medarbejderne valgmuligheder. Pensionsordningens etablering kan ske med bistand fra en forsikringsmægler oftest efter gennemførelsen af en udbudsrunde, hvor flere forsikringsselskaber kan afgive tilbud. Når rammeaftalen er etableret med arbejdsgiveren, indgår forsikringsselskabet derefter forsikringsaftaler med de enkelte medarbejdere og udsteder policer til disse.

Foretages der tilføjelser, ændringer eller udvidelser af en samarbejdsaftale, der er indgået inden den 1. juli 2006 mellem en forsikringsmæglervirksomhed og en kunde, finder § 14, stk. 1, anvendelse på denne del af aftalen, der således i det hele betragtes som en ny aftale. Det vil herefter alene være rent formelle ændringer af en eksisterende samarbejdsaftale, såsom

adresseændringer, der ikke bevirker, at de nye krav til samarbejdsaftalens indhold finder anvendelse.

I *stk. 2, nr. 1*, foreslås det, at forsikringsmæglervirksomheden får pligt til årligt at informere kunden om de samlede udgifter, der har været forbundet med at benytte forsikringsmæglervirksomheden.

Det foreslås, at kunden både det første år og i de efterfølgende år skal have fuld klarhed over omkostningerne ved at benytte sig af forsikringsmæglervirksomheden. I aftalen mellem kunden og forsikringsmægleren kan der være mulighed for, at den enkelte ejer af en forsikringsordning modtager en årlig rådgivning om sin forsikringsordning. I dette tilfælde skal det angives, om en sådan rådgivning skal betales af den enkelte ejer, der måtte gøre brug heraf, eller om samtlige ejere i forsikringsordningen skal belastes med et standardbidrag som betaling for muligheden for at modtage rådgivning. Der skal endvidere være taget stilling til størrelsen af enten et standardbidrag eller det individuelle bidrag.

I *stk. 2, nr. 2*, foreslås det, at forsikringsmæglervirksomheden tillige årligt skal oplyse kunden om ethvert vederlag, som virksomheden får fra tredjemand i forbindelse med kundeforholdet. Baggrunden herfor er et ønske om at fremme gennemsigtigheden vedrørende forsikringsmæglerens samlede aflønningsforhold.

Betaling fra tredjemand kan aldrig forstås som vederlag fra et forsikringsselskab for udførelsen af særlige opgaver for forsikringsselskabet, der relaterer sig til det konkrete kundeforhold, idet dette vil være i strid med provisionsforbuddet i forslaget til § 14 a, stk. 2.

Betaling fra tredjemand, som forsikringsmægleren kan modtage, kan f.eks. forekomme i tilfælde, hvor forsikringsmæglervirksomheden benytter en bestemt ingeniørvirksomhed, når der er behov for ingeniøranalyser i forsikringsmæglervirksomhedens arbejde for kunderne, og hvor ingeniørvirksomheden giver forsikringsmæglervirksomheden provision, rabat eller lignende i den anledning.

Som et andet eksempel kan nævnes, at forsikringsmægleren modtager provision eller andet vederlag fra en porteføljeformidler som led i udførelsen af forsikringsformidlingsoppgaven for kunden (de såkaldte kick-backs fra virksomheder, hvor kundens indbetalte pensionsmidler senere forvaltes).

I vederlagsaftalen mellem kunden og forsikringsmæglervirksomheden kan der eksempelvis tages stilling til, om en sådan betaling skal godskrives kunden. I de af Advokatrådet vedtagne etiske regler for advo-

F. t. l. vedr. forsikringsformidling

kater er det angivet, at et sådant vederlag bør godskrives kunden.

Til nr. 4

§ 14 a

Den foreslåede § 14 a sigter mod at regulere relationerne mellem forsikringsmæglervirksomheder og forsikringsselskaber.

Det foreslås i *stk. 1*, at forsikringsmægleren i forbindelse med indhentning af tilbud på forsikring hos de relevante forsikringsselskaber giver de informationer, der er nødvendige for, at forsikringsselskabet kan fastsætte prisen på forsikringen.

Ved nødvendige informationer forstås de informationer, der kan sætte forsikringsselskabet i stand til at fastsætte den rigtige pris på forsikringsproduktet, herunder information om kundens forsikringsbehov (behovsanalyse), hvilke ydelser der leveres af forsikringsmægleren, og af forsikringsselskabet i forbindelse med forsikringsaftalen.

Det er som udgangspunkt ikke nødvendigt for forsikringsselskabet at have kendskab til det aftalte vederlag mellem forsikringsmægleren og kunden.

I de situationer, hvor kunden ønsker at lade forsikringsselskabet varetage formidlingen af kundens vederlag til forsikringsmægleren efter § 14 a, *stk. 3*, vil aftalen om forsikringsmæglerens vederlag dog være en oplysning, som forsikringsselskabet nødvendigvis skal modtage for at kunne forestå formidlingen efter *stk. 3*. Efter *stk. 1* er oplysningen om det aftalte vederlag derimod ikke en nødvendig oplysning, for at forsikringsselskabet kan fastsætte prisen på egne ydelser. Derfor er det ikke et krav, at oplysningen om vederlaget meddeles forsikringsselskabet samtidig med, at mægleren indhenter tilbud på forsikring.

Kundens ønske, om at forsikringsselskabet skal formidle eller finansiere kundens betaling til forsikringsmæglervirksomheden, kan eventuelt indgå som en del af udbudsmaterialet.

Når de nødvendige informationer skal meddeles forsikringsselskabet samtidig med, at forsikringsmægleren indhenter tilbud på forsikringsaftaler, bliver informationerne en del af det udbudsmateriale, som forsikringsselskabet skal anvende i forbindelse med tilbudsgivningen.

I loven anvendes udtrykket »forsikringsaftale« som en samlebetegnelse, der dækker over både livs- og skadesforsikringsaftaler.

Stk. 2 indeholder et generelt forbud mod, at en forsikringsmæglervirksomhed modtager provision eller

andet vederlag fra forsikringsselskabet i forbindelse med forsikringsformidlingen i det konkrete kundeforhold. Forsikringsmæglerens honorering er reguleret i § 14, *stk. 1*.

Bestemmelsen finder anvendelse på formidling af både livs- og skadesforsikringsaftaler.

Provisionsforbuddet i *stk. 2*, knytter sig alene til formidlingen af forsikringer i det konkrete kundeforhold.

Ved det konkrete kundeforhold forstås, at aftalen er indgået mellem en forbruger eller erhvervsdrivende på den ene side og en forsikringsmægler på den anden. Forsikringsselskabet er i denne forbindelse ikke omfattet af begrebet erhvervsdrivende.

Forbuddet i *stk. 2* udelukker ikke en forsikringsmæglervirksomhed fra at indgå aftaler med forsikringsselskaber på områder, som ikke har relation til et konkret kundeforhold, og fra at modtage betaling herfor. En forsikringsmægler må f.eks. udøve aktivitet som konsulent, udføre markedsundersøgelser og udvikle forsikringsprodukter for forsikringsselskaber. Det er en forudsætning, at samarbejdet mellem den enkelte forsikringsmægler og forsikringsselskabet ikke har relation til et konkret kundeforhold.

Bestemmelsen åbner ikke mulighed for, at forsikringsselskabet og forsikringsmæglervirksomheden på et senere tidspunkt kan indgå aftale om, at forsikringsmæglervirksomheden mod betaling fra forsikringsselskabet skal varetage f.eks. nogle af selskabets administrative opgaver i relation til den konkrete kunde.

Stk. 2 regulerer alene spørgsmålet om, hvorfra en forsikringsmæglervirksomhed må modtage betaling for udøvelsen af en konkret aktivitet. Hvorvidt en aktivitet antager en sådan karakter, at aktiviteten skal udøves i et andet selskab, jf. lovens § 12, beror på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at et forsikringsselskab kan formidle kundens betaling til forsikringsmæglervirksomheden. Det indebærer, at selskabet kan sende en del af det præmiebeløb, som modtages fra kunden, videre til forsikringsmægleren. Dette kan være hensigtsmæssigt navnlig i aftaler om livs- og pensionsordninger af hensyn til administrative og skattemæssige forhold hos virksomheden (kunden) og de medarbejdere, der er ejere af forsikringsordningen.

Det skal fremhæves, at det er kunden og forsikringsselskabet, der kan indgå aftale om formidling af forsikringsmæglervirksomhedens vederlag. Dette medvirker til at sikre, at der ikke ved denne formidling kan rejses tvivl om uvildighed og gennemsigtighed

med hensyn til forsikringsmæglervirksomhedens ydelser og vederlag herfor.

Kunden kan endvidere have et behov for at få lånefinansieret sin betaling til forsikringsmæglervirksomheden navnlig i de situationer, hvor kunden og forsikringsmæglervirksomheden har aftalt, at der skal erlægges et større beløb i forbindelse med etableringen af forsikringen til at dække de etableringsomkostninger, som er forbundet med formidlingen af forsikringsaftalen og for ydelser det første år. I *stk. 3, 2. pkt.*, åbnes der op for, at kunden og forsikringsmægleren kan indgå aftale om, at forsikringsmægleren finansierer lånet til kunden.

Forslagets bestemmelse om forsikringsmæglerens mulighed for lånefinansiering af kundens betaling af forsikringsmæglervirksomhedens honorar, er alene udtryk for en præcisering af gældende praksis. Hvis et forsikringsmæglerfirma beslutter at tilbyde kunden denne lånemulighed, skal lånet ydes på markedsvilkår og i overensstemmelse med reglerne i lov om finansiel virksomhed.

Hvis forsikringsmægleren og kunden aftaler, at forsikringsmægleren skal finansiere det aftalte vederlag til forsikringsmæglervirksomheden, skal kunden og forsikringsmægleren i deres indbyrdes aftale tage stilling til, hvordan lånet indfries, hvis kunden ønsker at skifte forsikringsleverandør i afviklingsperioden. Det kan således ikke aftales, at lånet helt eller delvist afskrives.

I *stk. 4* foreslås en undtagelse fra provisionsforbuddet i *stk. 2*. Provisionsforbuddet i *stk. 2* omfatter umiddelbart danske forsikringsmæglervirksomheder, der er meddelt tilladelse af Finanstilsynet. Da provisionsforbuddet foreslås indført for at fremme kundens tillid til forsikringsmæglerens uvildighed og uafhængighed, er der i § 14, *stk. 1*, foreslået regler, der tydeliggør at det er kunden, der betaler for forsikringsmæglerens ydelser. I § 14 a, *stk. 2*, er det fastsat, at forsikringsmægleren derfor ikke må modtage nogen form for betaling fra forsikringsmægleren i forbindelse med det konkrete kundeforhold.

I medfør af EU-traktatens artikel 50, *stk. 3*, kan reglerne i § 14 og § 14 a også finde anvendelse på de forsikringsmæglervirksomheder, der udøver virksomhed her i landet ved filial eller udøver grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.

En kunde, der henvender sig til en forsikringsmæglervirksomhed her i landet, har en forventning om at blive omfattet af lovforslagets beskyttelse uanset, om forsikringsmæglervirksomheden har valgt at etablere

sig eller udøve grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed fra hjemlandet.

Provisionsforbuddet er som udgangspunkt gældende, uanset om mægleren henvender sig til et dansk forsikringsmæglerfirma eller et udenlandsk forsikringsmæglerfirma, der udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller ved grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed fra hjemlandet i medfør af forsikringsdirektiverne.

Når det er hensynet til kunden, der varetages ved lovforslagets regler, indebærer det imidlertid også, at reglerne bør kunne fraviges i det omfang, det bedst tjener kundens interesser.

Provisionsforbuddet i *stk. 2* foreslås derfor fraveget i *stk. 4*, i de tilfælde, hvor der mægles til et forsikringsmæglerfirma, der hverken har hjemsted her i landet eller er etableret ved en filial her i landet.

Et forsikringsmæglerfirma har ikke hjemsted her i landet, når forsikringsmægleren ikke har sit vedtægtsmæssige hjemsted eller sit hovedkontor her.

Et forsikringsmæglerfirma anses for at være etableret ved en filial her i landet, når forsikringsmægleren er permanent til stede her i landet under ledelse af personer, der er under kontrol og ledelse af forsikringsmægleren i hjemlandet.

Det betyder, at også en filial af et forsikringsmæglerfirma fra et såkaldt tredjeland, dvs. fra et land uden for Den Europæiske Union som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, omfattes af provisionsforbuddet.

Der kan dog opstå tilfælde, hvor et forsikringsmæglerfirms filial her i landet ikke kan tegne den forsikring, som kunden efterspørger. Det er derfor nødvendigt for forsikringsmægleren at henvende sig direkte til det udenlandske forsikringsmæglerfirms hovedkontor, der må have adgang til at indregne mæglerprovision i forsikringspræmien mod, at forsikringsmægleren videregiver provisionen til kunden.

Undtagelsen i *stk. 4* finder anvendelse på de forsikringsmæglerfirms, der udøver grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed her i landet i medfør af reglerne i forsikringsdirektiverne.

Nogle forsikringsaftaler indgås på det internationale marked, når kundens forsikringsbehov er af en sådan karakter, at de danske forsikringsmæglerfirms eller filialer af udenlandske forsikringsmæglerfirms ikke vurderes at kunne løfte opgaven. I disse tilfælde er det kundens behov, der er årsag til at et udenlandsk forsikringsmæglerfirma kontaktes.

Internationalt opererende forsikringsselskaber er vant til at tilpasse deres produkter og tilbudsgivning til forskellig national lovgivning. Normalt vil det derfor ikke skabe problemer, at et udenlandsk forsikringsselskab skal stille en pris uden indregning af mæglerprovision.

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at nogle udenlandske forsikringsselskaber enten ikke kan eller ønsker at afgive tilbud på en forsikring til en dansk kunde uden indregning af provision til forsikringsmægleren.

I sådanne situationer kan de danske kunder risikere, at det bliver sværere at få tegnet en forsikring i de udenlandske forsikringsselskaber.

For at varetage sådanne kunders behov for forsikringsdækning foreslås det derfor at acceptere det udenlandske forsikringsselskabs praksis med indregning af provision. Derved undgås, at danske kunders forsikringsforhold forringes som følge af et provisionsforbud, der også gælder udenlandske forsikringsselskabers forretning med danske kunder.

Det foreslås samtidig, at en provision, der af det udenlandske forsikringsselskab indregnes i præmien, skal videresendes til kunden. Dette udelukker ikke, at forsikringsmægleren kan modregne den modtagne provision i det honorar, som kunden skal betale for forsikringsmæglerens ydelser. Dette kan være tilfældet, hvor den modtagne provision er mindre end det samlede honorar, som kunden skal betale til forsikringsmægleren.

Undtagelsen vil især kunne finde anvendelse inden for tegning af skadesforsikringer for store, danske virksomheder. Undtagelsen vil også kunne finde anvendelse, hvor en virksomhed, der har personale både i Danmark og i udlandet, ønsker medarbejderne dækket af en pensionsordning, der ikke fuldt ud kan placeres i et dansk forsikringsselskab.

Forslaget ændrer ikke på, at en dansk kunde som hidtil kan benytte en udenlandsk forsikringsmægler. Uanset om kunden i den situation vælger at placere sine forsikringer i et dansk eller udenlandsk forsikringsselskab, vil den udenlandske forsikringsmægler ikke være omfattet af forbuddet med at modtage provision i stk. 2. Kunden har i en sådan situation selv valgt at give afkald på den beskyttelse, der tilstræbes med reglerne om åbenhed og gennemsigtighed om forsikringsmæglerens honorar og betaling, som er formålet med lovforslagets provisionsforbud og oplysningsforpligtelser. Og dette gælder, selvom den udenlandske forsikringsmæglervirksomhed måtte være

etableret her i landet ved en filial, når kunden har fravalgt sig betjening af denne filial.

§ 14 b

Det foreslås i § 14 b, at der indsættes en hjemmel for Finanstilsynet til at fastsætte regler om de procedurer, som forsikringsmægleren skal iagttage, når en forsikringsordning sendes i udbud hos et eller flere forsikringsselskaber.

Hjemlen påtænkes kun anvendt, hvis markedets parter ikke kan blive enige om fælles retningslinjer for udbud.

Hjemlen skal i så fald anvendes til at fastsætte regler, der kan medvirke til at sikre gennemsigtighed med henblik på, at udbudsrunder foregår redeligt og loyalt for alle involverede parter.

Reglerne skal bl.a. fastsætte, hvordan udbudsrunder tilrettelægges og gennemføres, herunder hvilke oplysninger, der skal indgå i udbudsmaterialet.

Til nr. 6

Ændringerne af § 16 er en konsekvens af, at der i lovforslagets § 1, nr. 4, indsættes to nye paragraffer, nemlig §§ 14 a og 14 b, der ikke skal indgå i opremningen.

Til nr. 7

I lovens § 43 er artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF om forsikringsformidling om underretning af grænseoverskridende forsikringsformidlere, der er registreret i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, adgang til at udøve forsikringsformidling her i landet på grundlag af en hjemlandsregistrering og forudgående underretning af Finanstilsynet.

Der er i medfør af direktivet mulighed for at meddele Kommissionen, at et medlemsland ikke ønsker underretning fra hjemlandets myndighed om grænseoverskridende virksomhed ind i værtslandet, eller at der kun ønskes forudgående underretning om forsikringsformidlers filialetableringer i værtslandet og f.eks. ikke underretning om grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.

Det foreslås at § 43, stk. 1 ændres således, at kravet om forudgående underretning af Finanstilsynet alene gælder for forsikringsformidlers filialetableringer her i landet og ikke ved tjenesteydelsesvirksomhed.

Der er ikke behov for underretning af Finanstilsynet om en forsikringsformidlers tjenesteydelsesvirksomhed, idet tilsynet med forsikringsformidleren udøves

af tilsynsmyndigheden i formidlerens hjemland. Forslaget indebærer, at en forsikringsformidler kan påbegynde tjenesteydelsesvirksomhed her i landet, når hjemlandsmyndigheden er underrettet.

Committee of European Insurance and Occupational Pensions Supervisors (CEIOPS) har udarbejdet forslag til en samarbejdsprotokol af 30. juni 2005, der nærmere fastlægger samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne i medlemslandene. I samarbejdsprotokollen er det fastlagt, at såfremt en tilsynsmyndighed ønsker underretning om grænseoverskridende forsikringsformidling - uanset om det er i form af filialetablering eller som grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed - skal denne tilsynsmyndighed bekræfte modtagelsen af en underretning over for den myndighed i forsikringsformidlerens hjemland, som har sendt underretningen.

Forslaget indebærer derfor en mindre administrativ lettelse for Finanstilsynet, der herefter alene overfor hjemlandsmyndigheden skal bekræfte modtagelsen af underretning om en udenlandsk forsikringsformidlers filialetablering her i landet.

Forslaget indebærer samtidig en lempelse af adgangsbetingelserne for forsikringsformidlere, der alene har til hensigt at udøve grænseoverskridende forsikringsformidling direkte fra hjemlandet.

Til nr. 8

Det foreslås, at § 49 a, stk. 2, nr. 2, ændres således, at de foreslåede § 14 a, stk. 2 og stk. 4, 2. pkt., bliver omfattet af bestemmelsen. Det betyder, at Finanstilsynet kan offentliggøre navnet på en forsikringsmægler, som har overtrådt forbuddet mod at modtage provision eller andet vederlag fra et forsikringssselskab, når det skønnes at være i kundernes interesse. Det samme gælder, hvis forsikringsmægleren har undladt at videresende en modtagen provision til kunden efter forslaget til § 14 a, stk. 4.

Til nr. 9

Det foreslås, at § 54, stk. 1, 1. pkt., ændres således, at overtrædelse af det foreslåede § 14 a, stk. 2, om forbud mod at modtage provision eller andet vederlag straffes med bøde. Det samme gælder, såfremt en forsikringsmægler ikke videresender en modtagen provision til kunden efter § 14 a, stk. 4, 2. pkt.

Til § 2

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2006.

Dog foreslås i stk. 2, at forsikringsmæglervirksomhedernes årlige informationspligt først træder i kraft

den 1. juli 2007. Herved får virksomhederne en rimelig periode til at tilpasse deres IT-systemer m.v. til at kunne opfylde det nye informationskrav overfor kunden.

Når det årlige informationskrav træder i kraft den 1. juli 2007 medfører det, at forsikringsmæglervirksomhederne senest den 30. juni 2008 skal have sendt den første skriftlige meddelelse til de kunder, som der er indgået aftale med inden den 1. juli 2007.

Til § 3

I stk. 1 foreslås en overgangsbestemmelse for provisionsaftaler, der er indgået mellem et forsikringssselskab og en forsikringsmæglervirksomhed før den 1. juli 2006.

Modtager en forsikringsmæglervirksomhed provision eller andet vederlag i tilknytning til det konkrete kundeforhold i henhold til en provisionsaftale indgået med et forsikringssselskab inden den 1. juli 2006, finder forbuddet mod, at forsikringsmæglervirksomheden modtager provision eller andet vederlag, anvendelse fra den 1. juli 2011.

Med overgangsbestemmelsen gives der forsikringsmæglervirksomheder og forsikringssselskaber en rimelig periode til at indrette sig på de nye regler.

Eksisterende provisionsaftaler vil således fortsat kunne anvendes i en 5-årig periode fra lovens ikrafttræden, medmindre aftalerne ændres.

I stk. 2 foreslås, at såfremt der ændres i en provisionsaftale, der er indgået mellem et forsikringssselskab og en forsikringsmæglervirksomhed før den 1. juli 2006, må den ændrede aftale ikke indeholde bestemmelser om, at forsikringssselskabet aflønner forsikringsmæglervirksomheden med provision eller andet vederlag.

Det betyder, at hvis der ændres i en provisionsaftale i løbet af den 5-årige overgangsperiode, træder forbuddet mod, at forsikringsmæglervirksomheden modtager provision eller andet vederlag fra forsikringssselskabet i kraft fra det tidspunkt, hvor den ændrede aftale har virkning.

Ved ændringer i en provisionsaftale forstås enhver materiel ændring af aftalen, herunder tilføjelser og udvidelser af aftalen, hvorimod rent formelle ændringer, som f.eks. ændring af aftaleparternes adresse, ikke omfattes.

Det foreslås i stk. 3, at forsikringssselskaber senest den 1. august 2006 skal underrette Finanstilsynet, om de har aftaler med forsikringsmæglervirksomheder om betaling af provision eller andet vederlag omfattet af overgangsperioden i stk. 1.

Hvis et forsikringsselskab har sådanne aftaler, skal forsikringsselskabet indberette antallet af disse aftaler en gang årligt pr. 1. juli, første gang pr. 1. juli 2006. Indberetningen skal være modtaget i Finanstilsynet senest 1. august og skal angive, med hvilke forsikringsmæglervirksomheder der stadig er aftaler.

Et forsikringsselskabs indberetningspligt bortfalder, når forsikringsselskabet ikke længere har provisionsaftaler omfattet af overgangsordningen.

Overgangsordningen udløber den 1. juli 2011, det betyder, at forsikringsselskabet sidste gang skal indberette pr. den 1. juli 2010.

Indberetningerne offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside. Det vil således blive offentliggjort, hvor mange provisionsaftaler det enkelte forsikringsselskab har med de forskellige forsikringsmæglervirksomheder, samt navnet på den enkelte forsikringsmæglervirksomhed.

Indberetningerne giver mulighed for at følge afviklingen af de provisionsaftaler, der er omfattet af den 5-årige overgangsperiode. En hurtig afvikling af de eksisterende provisionsaftaler mellem forsikringsselskab og forsikringsmæglervirksomhed fremmer lovforslagets intention om, at det er kunden, som benytter sig af forsikringsmæglervirksomhedens ydelser, der betaler herfor.

Efter *stk. 4* skal forsikringsmæglervirksomhederne, i det omfang det er relevant for det konkrete kundeforhold, skriftligt oplyse sine kunder om provisionsafta-

ler, der er omfattet af den 5-årige overgangsperiode efter *stk. 1*.

Efter de nye regler er det kunden, der selv skal betale for forsikringsmæglervirksomhedens ydelser. Når kunden skal vurdere størrelsen af forsikringsmæglervirksomhedens honorar, er det en relevant oplysning, om forsikringsmæglervirksomheden modtager provision eller andet vederlag fra nogle forsikringsselskaber.

Informationskravet gælder både ved etablering af nye samarbejdsaftaler og ved ændringer af eksisterende samarbejdsaftaler mellem en forsikringsmæglervirksomhed og en kunde.

Efter *stk. 5* straffes overtrædelse af forsikringsselskabernes indberetningspligt efter *stk. 3* og forsikringsmæglervirksomhedernes informationspligt efter *stk. 4* med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Selskaber m.v. (juridiske personer) kan pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til § 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft på Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Loven kan ikke sættes i kraft for Færøerne, idet forsikringsformidling er et færøsk særانliggende.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 767 af 5. august 2005, foretages følgende ændringer:

§ 13. Senest samtidig med at en konkret forsikringsaftale indgås, skal en forsikringsmæglervirksomhed som minimum give kunden information

1. I § 13, stk. 1, ændres »Senest samtidig med at« til: »Inden«.

2. I § 13 indsættes som stk. 2:

§ 13. Senest samtidig med at en konkret forsikringsaftale indgås, skal en forsikringsmæglervirksomhed som minimum give kunden information

- 1) om forsikringsmæglervirksomhedens navn og adresse,
- 2) om, hvilket register forsikringsmæglervirksomheden og de ansatte forsikringsmæglere er optaget i, og hvorledes registreringen kan kontrolleres,
- 3) om, hvorvidt forsikringsmæglervirksomheden yder rådgivning på basis af en analyse af et så stort antal af de på markedet disponible forsikringsløsninger som muligt, jf. § 2, nr. 1, 1. led,
- 4) om, at forsikringsmæglervirksomheden har en direkte eller indirekte andel på over 10 pct. af stemmerettighederne eller kapitalen i et bestemt forsikringsselskab, hvis dette er tilfældet,
- 5) om, at et bestemt forsikringsselskab eller moderselskabet til et bestemt forsikringsselskab har en direkte eller indirekte andel på over 10 pct. af stemmerettighederne eller kapitalen i forsikringsmæglervirksomheden, hvis dette er tilfældet, og

Gældende formulering

- 6) om, hvorledes kunder og andre berørte parter kan klage over forsikringsmæglervirksomheden, og om der i givet fald findes udenretslige klageprocedurer.

Lovforslaget

»Stk. 2. Inden en konkret forsikringsaftale indgås, skal forsikringsmæglervirksomheden som et minimum skriftligt formulere kundens krav og behov, navnlig på basis af kundens egne oplysninger. Forsikringsmæglervirksomheden skal ligeledes skriftligt begrunde den rådgivning, kunden får vedrørende en bestemt forsikringsløsning. Denne rådgivning afpasses efter kompleksiteten af den forsikringsløsning, der forelægges.«

3. § 14 affattes således:

§ 14. Senest samtidig med at en konkret forsikringsaftale indgås, formulerer forsikringsmæglervirksomheden navnlig på basis af kundens egne oplysninger som et minimum kundens krav og behov og begrundet samtidig den rådgivning, kunden får vedrørende en bestemt forsikringsaftale. Denne rådgivning afpasses efter kompleksiteten af den forsikringsløsning, der forelægges.

Stk. 2. Modtager forsikringsmæglervirksomheden provision eller andet vederlag som følge af forsikringsformidlingen, skal kunden gøres bekendt hermed. Endvidere skal forsikringsmæglervirksomheden gøre kunden bekendt med adgangen til at få oplyst provisionens eller vederlagets størrelse og på forespørgsel oplyse denne.

»§ 14. Inden en konkret forsikringsaftale indgås, skal forsikringsmæglervirksomheden indgå en skriftlig samarbejdsaftale med kunden med angivelse af, hvilke ydelser forsikringsmæglervirksomheden skal levere. I samarbejdsaftalen skal de to parter aftale størrelsen af det beløb, som kunden eller ejere af en forsikringsordning hos kunden skal betale forsikringsmæglervirksomheden for etablering af en forsikringsordning eller en rammeaftale og for eventuelle øvrige ydelser i det første år af forsikringens løbetid.

Stk. 2. Forsikringsmæglervirksomheden skal skriftligt en gang årligt meddele kunden

- 1) størrelsen af de samlede omkostninger, der har været forbundet med at anvende forsikringsmæglervirksomheden i det pågældende år, samt
- 2) størrelsen af ethvert vederlag, som forsikringsmæglervirksomheden har modtaget fra tredjemand i forbindelse med kundeforholdet.«

*Gældende formulering**Lovforslaget*

4. Efter § 14 indsættes:

§ 14. Senest samtidig med at en konkret forsikringsaftale indgås, formulerer forsikringsmæglervirksomheden navnlig på basis af kundens egne oplysninger som et minimum kundens krav og behov og begrundet samtidig den rådgivning, kunden får vedrørende en bestemt forsikringsaftale. Denne rådgivning afpasses efter kompleksiteten af den forsikringsløsning, der forelægges.

Stk. 2. Modtager forsikringsmæglervirksomheden provision eller andet vederlag som følge af forsikringsformidlingen, skal kunden gøres bekendt hermed. Endvidere skal forsikringsmæglervirksomheden gøre kunden bekendt med adgangen til at få oplyst provisionens eller vederlagets størrelse og på forespørgsel oplyse denne.

Stk. 3. En forsikringsmæglervirksomhed må uanset stk. 2 ikke modtage provision fra forsikringsselskabet i forbindelse med offentligt udbud, begrænset offentligt udbud eller offentligt udbud efter forhandling.

»§ 14 a. Når en forsikringsmæglervirksomhed indhenter tilbud på forsikringsaftaler for kunden hos et eller flere forsikringsselskaber, skal forsikringsmæglervirksomheden samtidig give de informationer til forsikringsselskabet, der er nødvendige for, at forsikringsselskabet kan fastsætte prisen på forsikringen.

Stk. 2. En forsikringsmæglervirksomhed må ikke modtage provision eller andet vederlag fra forsikringsselskabet i tilknytning til det konkrete kundeforhold.

Stk. 3. Et forsikringsselskab kan dog på kundens vegne varetage formidlingen af de i § 14, stk. 1, nævnte beløb til forsikringsmæglervirksomheden. Kunden og forsikringsselskabet kan endvidere indgå aftale om finansiering af kundens betaling til forsikringsmæglervirksomheden.

Stk. 4. Uanset stk. 2 må en forsikringsmæglervirksomhed modtage provision fra et forsikringsselskab, der ikke har hjemsted eller er etableret ved en filial her i landet. Forsikringsmæglervirksomheden er dog forpligtet til at videre-sende en modtagen provision til kunden.

Gældende formulering

§ 15. Når en forsikringsmæglervirksomhed udelukkende benytter et eller flere bestemte forsikringsselskaber, uden at der er indgået udtrykkelig aftale med forsikringsselskaberne herom, skal kunden gøres bekendt hermed, senest samtidig med at en konkret forsikringsaftale indgås. Endvidere skal kunden gøres bekendt med adgangen til at få oplyst navnene på de forsikringsselskaber, forsikringsmæglervirksomheden benytter.

§ 16. De i §§ 13-15 angivne oplysninger skal gives på en tydelig og nøjagtig måde, der er forståelig for kunden og på dansk, medmindre andet sprog er aftalt mellem parterne. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om, hvorledes de i §§ 13-15 angivne oplysninger skal meddeles kunden.

§ 43. En forsikringsmægler- eller genforsikringsmæglervirksomhed eller en forsikringsagent- eller underagentvirksomhed, der er registreret i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan påbegynde virksomhed her i landet gennem en filial eller som grænseoverskridende virksomhed 1 måned efter, at Finanstilsynet fra den kompetente myndighed i hjemlandet er underrettet om virksomhedens hensigt.

§ 49 a.

Stk. 2. Offentliggørelse kan ske i sager om

- 2) overtrædelse af §§ 13-15, 33, 34 og 40 og af bekendtgørelse om information udstedt i medfør af § 16 og § 35,

Lovforslaget

§ 14 b. Finanstilsynet kan fastsætte regler om de procedurer, som forsikringsmæglervirksomheden skal iagttage, når en kundes forsikringsordninger sendes i udbud hos et eller flere forsikringsselskaber.«

5. I § 15, stk. 1, 1. pkt., ændres »senest samtidig med at« til: »inden«.

6. I § 16 ændres »§§ 13-15« to steder til: »§§ 13, 14 og 15«.

7. I § 43, stk. 1, udgår: »eller som grænseoverskridende virksomhed«.

8. I § 49 a, stk. 2, nr. 2, ændres »§§ 13-15, 33, 34 og 40« til: »§§ 13 og 14, § 14 a, stk. 2 og stk. 4, 2. pkt., §§ 15, 33, 34 og 40«.

Gældende formulering

§ 54. Overtrædelse af bestemmelserne i § 4, § 11, stk. 1 og 2, §§ 13-15, 17 og 18, § 20, stk. 1-3, og §§ 27, 28, 33, 34, 36, 37, 40 og 41 straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Lovforslaget

9.1 § 54, stk. 1, 1. pkt., ændres »§§ 13-15, 17 og 18,« til: »§§ 13 og 14, § 14 a, stk. 2 og stk. 4, 2. pkt., §§ 15, 17 og 18,«.

Til lovforslag nr. L 52. Skriftlig fremsættelse (9. november 2005)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsformidling (Forsikringsmæglervirksomheders oplysningspligter og forbud mod at forsikringsmæglervirksomheder modtager provision fra forsikringssselskaber)

(Lovforslag nr. L 52).

Lovforslaget indeholder et forbud mod, at forsikringsmæglervirksomheder modtager provision fra forsikringssselskaberne. Formålet hermed er at skabe klarhed om, at forsikringsmægleren er kundens repræsentant og at sikre, at forsikringsmægleren ikke i sin rådgivning af kunden lader sig lede af hvilket forsikringssselskab, der vil betale mest i provision til forsikringsmægleren.

Eftersom det stadig er kutyme i de fleste EU-lande, at forsikringsmæglernes provision indregnes i præmien, har der været frygt for, at provisionsforbuddet ville afholde de udenlandske forsikringssselskaber fra at afgive forsikringstilbud til de danske kunder. For at opretholde konkurrencen indeholder lovforslaget mulighed for, at forsikringsmæglervirksomhederne gerne må modtage provision fra udenlandske forsikringssselskaber, dog skal en sådan provision videregives til kunden.

Det foreslås endvidere, at forsikringsmæglervirksomhederne skal indgå en skriftlig samarbejdsaftale med kunden, og heri skal det specificeres, hvad kunden skal betale forsikringsmægleren i forbindelse med etablering af forsikringsordningen, og hvad forsikringsmæglerens ydelser koster kunden i det første år af forsikringens løbetid.

Herudover foreslås det, at forsikringsmæglervirksomhederne forpligtes til at sende kunderne en årlig opgørelse af, hvad forsikringsmæglerens ydelser har kostet kunden i det forgangne år, samt hvilke vederlag forsikringsmæglervirksomheden har modtaget fra tredjemand.

Endvidere foreslås mindre justeringer af loven.

Lovforslaget er udarbejdet som opfølgning på en redegørelse om aflønning af forsikringsmæglere af 7. marts 2005. Redegørelsen blev udarbejdet på grund af en langvarig offentlig debat om forsikringsmæglernes uvildighed, når der formidles pensionsordninger til kunder. Den indeholder en gennemgang af de lovmæssige rammer og af forsikringsmæglernes aktiviteter og aflønning. Redegørelsen er offentliggjort på Finanstilsynets hjemmeside, www.finanstilsynet.dk.

Med disse bemærkninger og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne til dette, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.